

¡¡ DONA... REBELA'T !!

Partint de la base que la població mundial està immersa en la Crisi Econòmica, i centrant-nos en les modificacions legals, que en el nostre Territori s'han fet en menys d'un any, es podria arribar a la conclusió, potser simplista però gens menyspreable, que sembla que, EN CRISI TOT S'HIVAL, i per això, aquest 8 de Març, dia de celebració del Dia Internacional de la Dona us portem aquest Conte:

“Fa molts anys, el 1908, unes dones de New York que reclamaven la millora de les seves condicions laborals en una fàbrica tèxtil van resultar abrasades per les flames provocades pel seu patró.

Dos anys després, el 1910, en la celebració de la Segona Conferència Internacional de les Dones Socialistes a Copenhaguen (Dinamarca), l'alemanya Clara Zetkin va proposar instituir el Dia Internacional de la Dona com a jornada de lluita pels drets polítics, civils i econòmics de totes les dones.

Tal era el reconeixement de la celebració d'aquest dia que, fins i tot un organisme internacional anomenat ONU ho proclamava, i en determinades terres era una festa.

Els anys passaven, i en el món mundial la lluita de les dones en defensa dels seus drets continuava, perquè encara que els avenços eren significatius, es consideraven insuficients. I en aquest Territori en què ens trobem, la lluita estava adormida, encara circumstàncies puntuals havien provocat respostes contundents en alguns moments.

Així va arribar l'any 2011, moment en què les dones d'aquestes terres,

conscients de portar tres anys immerses en un fenomen conegut com Crisi es van adonar que, part de l'herència de drets aconseguida amb àrdues lluites de les seves antecessores, estava en perill de extinció, i així recordaven que els últims avenços legislatius per a la seva col·lectiu havien estat:

- El 1999 la Llei per Promoure la Conciliació de la Vida Laboral i Familiar;
- El 2004 la Llei contra la Violència de Gènere;
- El 2006 la Llei de Dependència;
- El 2007 la Llei per a la Igualtat efectiva de Dones i Homes;
- El 2009 ampliació del Permís de Paternitat d'un mes;
- El 2010 Llei de Salut Sexual i Reproductiva i de la Interrupció voluntària de l'Embaràs .

Tot i això, les dones feien múltiples consideracions: unes per estimar-les insuficients, altres perquè no es reflectien en la vida quotidiana, totes perquè no creien en l'avanç social real, veritable i necessari, si no es transmetia a través d'educació i es prenia consciència de la necessitat d'eliminar barreres per raó de gènere.

Lavors, les dones van deixar les seves activitats quotidianes i es van posar a pensar sobre el que estaven vivint. I de sobte van recordar una cosa molt significativa que havia succeït mesos enrere. Una cosa que no havia despertat la consciència social en la mesura que la situació necessitava, ni amb la lluita que requeria, però que ara brollava, i és que, al juny de 2010, les

¡¡ DONA... REBELA'T !!

persones que en aquell moment dirigen el Territori havien decidit imposar a la gent del lloc unes mesures urgents **PER A LA REFORMA DEL MERCAT DE TREBALL**, que es coneixeria com Reforma Laboral, i que al setembre aconseguirien publicar després del suport rebut en la reunió dels qui deien representar a totes les persones del Territori, el Congrés de Diputats .

Però el temps va seguir avançant inescrutables, i apunt de finalitzar l'època coneguda com a costa de gener, novament el Govern del lloc, aquest cop juntament amb determinats agents socials, van subscriure el Pacte anomenat Acord Social i Econòmic per al Creixement, l'Ocupació i la Garantia de les pensions, "el pensionazo".

La Reforma Laboral i el pensionazo, suposaven un enorme retrocés en els drets de les persones treballadores, i havien tingut una escassa oposició pels qui patirien les conseqüències, però havien servit de brou de cultiu per a la ràbia que ara sentien les dones. Ràbia que les impulsava el seu ànim. Que les pesava. Que desitjaven expressar i cridar als quatre vents perquè tot ésser vivent s'assabentés de la injustícia que s'estava cometent.

Així, cap a febrer de l'any 2011 les dones del Territori fent apilament de la seva vàlua van començar a indignar-se, agitar-se, revolucionar-se, i revelar-se definitivament, emprenent una lluita imparabile, ja gairebé oblidada, en la defensa a ultrança dels seus drets, i, això perquè eren sàvies coneedores que serien les primeres a patir en carns pròpies la minva de drets que s'havien implantat en nom de la Crisi,

i van esbossar aquestes notes:

✓ La Conciliació de la Vida Laboral i Familiar hauria de servir perquè la persona treballadora pogués adequar els horaris que facin sostenible l'entorn familiar, però amb les necessitats que tingui.

✓ la manca de recursos econòmics impedeix implantar realment la Llei de Dependència, a això se suma que

✓ s'ha ajornat la implantació del permís de paternitat d'un mes, es té en compte que

✓ la consciència del col·lectiu dels homes dista encara molt d'assumir la taca laboral en l'expedient que suposa el reclamar el dret a la cura d'altres persones, a més del component social, i més s'afegeix

✓ les ingents modificacions substancials referides entre altres a la jornada laboral, horaris de treball, i règim de torns que la patronal aquesta imposant en les condicions de treball, amb excusa de la Crisi, el supòsit de no adaptar-se a aquestes condicions pot ser motiu d'acomiadament procedent,

→ el col·lectiu de dones suportarà novament la responsabilitat de la cura de menors i persones dependents, el que actualment els pot portar a ser acomiadades de manera procedent, bé per faltar al seu treball, encara que ho justifiquin i siguin faltes intermitents, o bé perquè no s'adapten a les noves condicions laborals.

✓ En relació a l'ampliació d'anys de cotització a efectes de calcular la pensió de jubilació:

✓ les dones són el col·lectiu que generalment treballa a jornada parcial, i

¡¡ DONA... REBELA'T !!

✓ la cotització és proporcional a la jornada efectiva, no a dia treballat,

→ entre el col·lectiu de dones poques seran les que obtinguin una prestació de jubilació al 100%, cosa per la qual estan discriminades.

✓ Si les dones continuen sent assassinades pel terrorisme masculista (i

✓ el problema és de primera magnitud):

→ la crisi no és excusa per fer retallades pressupostàries en els recursos d'intervenció.

Però les dones del Territori també sentien altres mil ràbies més, i deien:

✗ Que s'acabi la desigualtat salarial. Prou de sectors d'ocupació feminitzat i d'engany de paritat.

✗ Que no hi hagi mobbing o violència en l'àmbit laboral.

✗ Prou del control de la sexualitat femenina. El nostre cos és el nostre i jo decideixo.

✗ Que l'educació contempli la història de les dones i l'ús de llenguatge. No a la història feta per i per a homes. No al llenguatge sexista que ens invisibilitza.

✗ Ja n'hi ha prou de la imatge que transmeten els mitjans de comunicació que, utilitzen el nostre cos i, que no es correspon amb la realitat ja que ens presenten majoritàriament com a cui-

dadores i servidores, en papers secundaris, dependents, i desvalorats socialment.

✗ ... I mentre unes i altres nomenaven els seus sentides ràbies va arribar el dia 8 de Març. "

I mentre unes i altres nomenaven els seus sentides ràbies va arribar el dia 8 de Març. "

I ara, tu, Dona, què faràs amb aquest Conte, dormir o despertar en la teva realitat i unir-te a la lluita de reivindicar els teus drets i impedir la minva dels que ja tenies reconeguts?

Pregunta't: Per què he de suportar les retallades que s'estimen necessaris per pal·liar una Crisi a la qual es pretén apedaçar sense ni tan sols parlar de canviar qüestions bàsiques del funcionament essencial del sistema? Una altra vegada jo? Ja n'hi ha prou, no?

A la CGT volem que les relacions igualitàries siguin una realitat, volem una societat justa on la gent tingui les mateixes oportunitats.

No podem seguir callant. Per les ràbies exposades i per milers de ràbies més:

DONA, Rebelat'!

NO PODEM SEGUIR CALLANT.

**PER QUE LES RELACIONS IGUALITÀRIES SIGUIM UNA REALITAT
PER LES RÀBIAS EXPOSADAS I PER MILERS DE RÀBIAS MÉS**

¡¡ DONA... REBELA'T !!